

Prof. Dr. Cevdet YILMAZ
19 Mayıs Üniversitesi Öğretim Üyesi

AKADEMİK BAŞARI MI ÖNEMLİ YOKSA İYİ İNSAN YETİŞTİRMEK Mİ!

18.02.2021 07:44:11

Akademik Başarı mı Önemli, Yoksa İyi İnsan Yetiştirmek mi!

ÂLİMİN ÖLÜMÜ ALEMİN ÖLÜMÜ GİBİDİR sözü boşuna söylenmemiş. **BATININ İLMİNİ AL KÜLTÜRÜNÜ ALMA** sözü de laftan ibaret değil.

Bu sözler kadim milletimizin sahip olduğu değerler okyanusundan sadece iki damla.

Merhum Prof. Dr. Doğan Cüceloğlu ahirete intikal etti. Mekanı Cennet olsun. Allah (CC) rahmetiyle muamele etsin. Onun hayatından ve söylediği sözlerden alacağımız çok ders var.

Bunlardan biri insan yetiştirme davamız ile ilgili. Bütün okul sistemimiz akademik başarıya odaklandı. Normal lisede derse giren çoğu öğretmen arkadaşımız öğrencilerini kayıp kuşak olarak görüyor ve peşinen onları en alttakiler kategorisine koyuyor ve ona göre muamele ediyor. Niçin böyle yapıyor? Çünkü onlar Fen Lisesini,

bilmem ne lisesini kazanamamış ya, üniversiteye gitme şansları da az. O halde bu öğrencilere emek vermeye değmez gözüyle bakıyor. Yani ne anlatsam boşuna, zaten anlamazlar ki diye düşünüyor. Mesleğini layığı ile yapanlara tabi ki sözümüz yok. Fakat idarenin tavrı da aynı yönde olduğu için, öğretmen ne yapsın. Velhasıl akademik başarı şansı olmayan öğrencileri önemsemiyoruz, onlara değer vermiyoruz.

Benim düşüncem daima şu olmuştur: NE OLUR BÖYLE YAPMAYIN. BİZİM DAVAMIZ ÖNCELİKLE AKADEMİK BAŞARI DEĞİL, İYİ İNSAN YETİŞTİRME DAVASI OLMALIDIR. Evet sınıftaki bu çocuk akademik başarısı düşük olduğu için bu lisede, bu sınıfta olduğu için arkadaşları da öyle, böyle olduğu için üniversiteyi kazanamayacak. Fakat bütün bunlar onun / onların iyi insan olmalarına engel değil ki. Yarın sokakta karşılaştığımızda korkarak yolumuzu değiştireceğimiz insanlar mı yetiştirelim? Niçin bu çocuklara önyargıyla yaklaşıyoruz? NİÇİN İKİ TEST FAZLA ÇÖZSÜN DİYE HARCADIĞIMIZ MESAİNİN ONDA BİRİNİ, YÜZDE BİRİNİ ONLARIN İYİ İNSAN OLMALARI İÇİN HARCAMIYORUZ?

Uzun lafın kisası BİZİM EĞİTİM SİSTEMİMİZ MAALESEF AKADEMİK BAŞARIYA ODAKLI (YANI EN ÇOK PUAN ALMAYA, EN İYİ ÜNİVERSİTEYE GİTMEYE VS.), İYİ İNSAN YETİŞTİRMEYE ODAKLI DEĞİL. BUNUN CEZASINI DA ÇEKMEYE BAŞLADIK VE KORKARIM ARTARAK DEVAM EDECEK. ARSIZLIK, HIRSIZLIK, DEVLETİ SOYMA, YETİM MALI YEME, CİNAYET, KÖTÜLÜK, ÇİRKİNLİK, KÜFÜRLÜ KONUŞMA, SAYGISIZLIK, SEVGİSİZLİK, HIYANET..... HER NE OLUMSUZLUK VARSA MAALESEF KATLANARAK ÇOĞALACAK. Ve maalesef bütün bunları yapanların belki tamamı en az 12 yıllık temel eğitimden geçecekler olacak. Ne acı...

Dönelim merhum Doğan Cüceloğlu'na... Bakalım Doğu-Batı sentezinden ne ders çıkartmış, bize ne anlatıyor?

MERHUM DOĞAN CÜCELOĞLU ANLATIYOR...

"Ben Amerika'da 25 yıl kalmış bir insan olarak şöyle bir gözlem yapıyorum. Amerika'da hiç eğitim görmemiş bir insanla aynı odada kalmaktan korkarım. Beş dolar için gırtlığını kesebilir. Eğitim orada gerçekten bir fark yaratıyor. Eğitim düzeyi yükseldikçe, uygar, olgun, sorumluluk sahibi, verdiği sözü tutan, kişisel bütünlüğü olan bir insan olma yolunda ilerliyor. İstisnalar kesinlikle olabilir ama genellikle böyle.

Türkiye'ye gelip baktığımda iki faktör görüyorum. Şehirleşme ve eğitim. Türkiye'de şehirleşmiş ve eğitim görmüş insandan korkuyorum. Kesinlikle insafsız, kendinden ve kendi yakınlarının çıkarından başka bir şey düşünmüyor. Bu son derece kuvvetli bir duygu bende. İliğini sömürür bitirir, hiç acıma duygusu yoktur.

Ama şehirleşmemiş, okumamış, saf köylü olarak kalmışsa, onda değerler bilinci çok yüksektir. Sanki eğitilmiş Amerikalı.... Burada çok önemli bir gözlem var. Bunun üzerine düşünmek lâzım.

Benim analığım Yörük'tü. Annem öldükten sonra babam yeniden evlendi. Biz ona anne demedik, Ayşe teyze dedik. Ben daha on yaşındayım, sapanla vicik dediğimiz

küçücük bir kuşu vurmaya çalışıyorum. 'Vurma oğlum' dedi. Ben, sen ne bilirsin Yörük karısı tavrı içinde, 'Ne var parmak gibi küp küçücük kuş' dedim.

Analığımın cevabı: 'Yavrum! Canın küçüğü büyüğü olur mu? Allah her birine bir can vermiş. Vurma yavrum günah.' dedi.

Şu derinliğe bakın. Okuma yazması yok bu kadının. Yıllar Sonra bunun anlamını anladım. Anladığım zaman ağlamaya başladım.

Konferanstayım, böyle gözyaşı dökerek ağlıyorum. Yanımdaki Amerikalı kadın, ne oluyor bu adama diye meraklanmaya başladı. Ne oluyor dedi. O kadar mutluydum ki, 'çok mutluyum' dedim ağlayarak. Kendi kendime 'Ya Rabbi! Çok şükür. Sağken bunun farkına vardım.

Biz bütün insanlar kardeştir deyince sanki çok şey söylüyoruz. Kadın bunları aşmış. Canlardan oluşan bir aile, büyük küçük yok. Hepsini birbirine eşit. Onur eşitliği var. Canın büyüğü küçüğü olur mu? Allah hepsine can vermiş. Şu bilinci görüyor musunuz? Nereden geliyor bu?

Bu, tasavvuf kültüründen geliyor. Bu yayılmış. Eğer şehirleşme ve eğitim ele geçirmemişse, hâlâ bu mayamızda var. Ben zamanım olsa, hiç şehir yüzü görmemiş hiç okumamış köylülerin, özellikle yaşlı kadınların arasında zaman geçirip, onlardan bilgelikler öğrenmek isterim.

Bu topraklarda neler birikmiş. Ne insanlık deneyimleri var. Bir de doğadan kopmamış. Sürekli doğayla haşır-neşir içerisinde o bilgelikler bilenmiş. Kitap bilgisi değil. Farkına varmış ve bir yere oturtmuş."

Böyle diyor merhum Doğan Cüceloğlu... Allah'ın (CC) rahmeti üzerine olsun.

Prof. Dr. Cevdet YILMAZ